

Η Θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως στην Ιερά Μονή Κύκκου

[Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας](#)

Με τον ναό και τις αυλές της Κυρίας Θεοτόκου, της Ελεούσας του Κύκκου, πλημμυρισμένες από πλήθος ευλαβών προσκυνητών, οι οποίοι περίμεναν υπομονετικά για να προσκυνήσουν τη θαυματουργή της εικόνα, εορτάστηκε η Μεγάλη Θεομητορική Εορτή της [Κοιμήσεως της Θεοτόκου](#) στην παλαιά και ιστορική [Ιερά Βασιλική και Σταυροπηγιακή Μονή της Παναγίας του Κύκκου](#).

>

Των ιερών ακολουθιών της λαμπράς πανηγύρεως, της **Πασχαλιάς του Δεκαπενταυγούστου**, τόσο κατά την παραμονή, όσο και κατά την κυριώνυμο ημέρα, χοροστάτησε και προεξήρχε ο **Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος**, ο και **Καθηγούμενος της σεβασμίου τούτης Μονής**

, συμπαραστατούμενος από **Πατέρες της Μονής και κληρικούς της Μητροπόλεως Κύκκου.**

Αντίστοιχα, τα ιερά αναλόγια και τους εξαισίους ύμνους της μεγίστης αυτής εορτής, κόσμησαν και απέδωσαν οι καλλικέλαδοι ιεροψάλτες, οι απαρτίζοντες τους Βυζαντινούς, τω τρόπω, Χορούς της Ιεράς Μονής.

Τον πανηγυρικό της ημέρας, δι' ευχών και ευλογιών του πολυσεβάστου Γέροντα του κ. Νικηφόρου, εξεφώνησε ο **Πανοσιολογιώτατος Έφορος της Μονής και Πρωτοσύγκελλος της Μητροπόλεως Κύκκου, Αρχιμανδρίτης Αγαθόνικος**, ο οποίος χαρακτήρισε την πάνδημο αυτή εορτή της Κοιμήσεως και της εις ουρανούς μεταστάσεως της υπεραγίας Θεοτόκου, ως «*ημέρα νίκης της ζωής κατά του θανάτου, ημέρα συναντήσεως του ουρανού με τη γη, ημέρα θείας ουράνιας και ανθρώπινης επίγειας πανηγύρεως*».

«Σήμερα, κατατίθεται το σεμνό κειμήλιο της Οικουμένης στον τάφο, από τον οποίο, όμως, θα υψωθεί σε λίγο ένδοξο στον ουρανό, γιατί Αυτή έζησε βίο υπέρ των Αγγέλων και αξιώθηκε να γίνει χωρίον του Αχώρητου Πλαστουργού της. “Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον”. Ναι “τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν”. Αγαπητοί μου ἀδελφοί, το σῶμα της Υπεραγίας Θεοτόκου, με τη χάρη του Θεού, ἔμεινε ἀφθαρτο και, ὅπως αναφωνεῖ πρὸς τὴν Παναγία μας ο ιερός υμνολόγος ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης, “Ἡ γέννα διέφυγε τὴ φθορά και ο τάφος δεν πρόφθασε να δει φθορά”», πρόσθεσε.

Σχολιάζοντας και αναλύοντας, ακολούθως, τα εν τη Γεθσημανή θαυμαστά γεγονότα, υπογράμμισε ότι «η Κοίμηση της Παναγίας, που γιορτάζουμε σήμερα είναι εορτή αθανασίας, γιατί, αν δεν ευδοκούσε ο Κύριος να πάρει σάρκα από το ιερό σκήνωμα της Παναγίας μας, τότε όλη η ανθρωπότητα θα ήταν βυθισμένη στη θλίψη, στο άγνωστο, χωρίς πίστη και θα ήταν καταδικασμένη χωρίς ελπίδα στη φθορά και στον θάνατο».

«Έχουμε στη Μονή μας το καλυμμένο και ιστορημένο με τη μορφή της άγιο ξύλο, το δοσμένο εκ του παραδείσου», ανέφερε ο π. Αγαθόνικος, για να προσθέσει στη συνέχεια του λόγου του: «Είναι ιδιαίτερη ευλογία, που μας αξίωσε η Παναγία, παρόλη την αναξιότητά μας, να είμαστε εδώ, φρουροί και θεματοφύλακες του πιο ισχυρού όπλου, ώστε να μπορούμε να κατατροπώνουμε, με τις πρεσβείες της, κάθε ορατό και αόρατο εχθρό. Ωστόσο, τις δοκιμασίες, τις εθνικές συμφορές, τις καταστροφικές πυρκαγιές, τις θανατηφόρες πανδημίες, τις θεομηνίες, τους καταποντισμούς, τους σεισμούς και τα ναυάγια, τις ερίθειες, τις φιλονικίες και τους πολέμους μπορούμε να αντιμετωπίσουμε, αν θερμά παρακαλέσουμε τη μητέρα Παναγία μας, να μας ενισχύσει και να χαρίσει στις καρδιές μας πίστη, αγάπη, ταπείνωση, ελπίδα, ανοχή, συγγνώμη, μακροθυμία, ειρήνη και δικαιοσύνη, αρετές, που δυστυχώς εκλείπουν από τον βίο μας, γιατί στερήσαμε από τη ζωή μας τον πνευματικό εν Χριστώ αγώνα, την αγάπη μας και τον πόθο μας να μιμηθούμε τη μητέρα Παναγία μας και μένουμε στα θελήματά μας και στις φιλοδοξίες μας».

Κλείνοντας την ομιλία του ο Πανοσιολογιώτατος ευχήθηκε: «Κυρία Δέσποινα, Μήτηρ Θεού Ελεούσα, η εικονοπλασθείσα υπό του Χριστοκήρυκος αποστόλου Λουκά, επίβλεψον επί την Αδελφότητα ταύτη και επί τη Νήσον ταύτη και επί πάντας τους λαούς της Οικουμένης και κίνησον τας καρδίας ημών, ευαρέστως υμνήσαι και δοξολογήσαι το πανάγιον και πάνδημον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, Θεοτόκε Παρθένε. Και χάρισον εις ημάς σταθερή πίστη, ενεργό αγάπη, βεβαία ελπίδα για να σε υμνούμε και να σε ευχαριστούμε εκ βάθους καρδιάς δια τις έως σήμερον ευεργεσίες σου. Χάρισον ειρήνη στην Οικουμένη και ελευθερία στην πολύπαθη νήσο μας, στη νήσο Κύπρο, δια πρεσβειών πάντων των Αγίων και πασών των επουρανίων δυνάμεων, ότι σε αινούσι πάσαι αι δυνάμεις των ουρανών και συ την δόξαν αναπέμπομεν εν ονόματι του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν».

Μετά το πέρας της λατρευτικής συνάξεως ο Πανιερώτατος και η συν αυτώ αδελφότης ανήλθαν στο Μέγα Συνοδικό, όπου εψάλη ο πολυχρονισμός του **Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου** και έγινε ανταλλαγή εόρτιων ευχών.

Περισσότερες φωτογραφίες:

(Λουκάς Α. Παναγιώτου)